

Marianne en Maarten Hoogendam waren voor de 3^e keer in Mhofu, net voor de lockdown in 2020 van Zuid-Afrika

Vanochtend even na 6 uur zijn wij vertrokken vanaf Tembe. We hebben definitief besloten om Swaziland over te slaan, ondanks dat Golala de grenspost nog steeds open is. We kunnen dus wel het land in, maar komen we er nog wel uit, dat is de vraag, omdat er steeds meer grenzen gesloten worden. Ook om in Swaziland contact te houden met het thuisfront is niet makkelijk, we hebben daar geen internet noch WiFi. Wij zouden naar Hlane National Park gaan en daar is zelfs geen elektriciteit, wat het nog moeilijker maakt.

De reis was lang en vooral het eerste stuk tot na Jozini was vreselijk, de ene roadblock na de andere, slalomend langs stenen en glas en takken zijn wij er uiteindelijk langs gekomen. Om ruim 50 km zo te moeten rijden duurt lang en is behoorlijk vermoeiend.

Na Jozini schoot het goed op en we hebben een tussenstop gemaakt in Piet Retief, even een bakje koffie en dan weer verder.

Om 14:00 uur waren we bij Malalane voor de boodschappen, we gaan vanavond weer braaien. Ik moest bij de kassa trouwens mijn handen ontsmetten, voordat ik mocht pinnen. Al het personeel draagt ook latex handschoenen.

We werden om 15:30 uur vriendelijk ontvangen door Laurika, die vanmiddag flink aan het poetsen is geweest om het huisje Mhofu voor ons schoon te maken.

Nu even tijd om te relaxen, ons flesje wijn stond al klaar en kijken wat er verder staat te gebeuren. Gelukkig hebben we hier prima internet, zodat we optimaal geïnformeerd kunnen blijven.

Voor beestjes hoef je niet naar Kruger hoor, die lopen hier ook volop in de tuin van Mhofu. We hebben ze wat wortels en appels gegeven en nu willen ze niet meer weg en staan ons met die bruine ogen aan te staren voor meer.

Ook hier @ Mhofu is het weer een komen en gaan van beestjes. Helaas hebben de apen ons ook ontdekt, we stonden er een meter vanaf en toch slaagde een aap erin om de chips te pakken. Wegjagen heeft geen zin, ze staan je gewoon uit te lachen.

We hebben gisteren besloten, mede op verzoek van de dochters, om toch maar wat eerder thuis te komen. De eerstvolgende datum dat wij terug kunnen vliegen is dinsdag 24 maart, i.p.v zaterdag de 28e. Of het beter is in Nederland weet ik niet, ik denk dat we hier veiliger zitten, we hebben een 'eigen' huis, rijden in het Kruger in onze huurwagen en voor de rest zien we alleen maar mensen als we boodschappen doen. Maar om een eventuele lockdown voor te zijn de beslissing toch maar genomen. De tijd zal het leren.

Net even gaan kijken bij de Krokodil rivier hier in het park, de hele tijd zien we olifanten lopen als we terug komen uit het Kruger. Helaas nu niet. Ik begrijp nu waarom iedereen hier in Marloth met zijn auto langs de rivier rijdt, het is gewoon te heet om te wandelen. Nog even en er ligt hier een plasje vet in het park en ben ik gesmolten van de hitte.

Het valt nu op, ondanks dat het weekend is, dat het een stuk stiller wordt in het Kruger. Ook hier ga je de gevolgen van de Corona merken, er komen geen toeristen meer en wat er nog is gaat binnenkort weer terug. Zie je normaal heel veel safari wagens nu zie je er maar af en toe een en dan nog met maar heel weinig mensen erin. Het stoppen van het toerisme is voor deze bedrijven, die van toerisme afhankelijk zijn, problematisch.

In de Spar in Komatipoort dragen de medewerkers een soort rode kolsjaal voor hun neus of mond, of dit helpt betwijfel ik. Je ziet nu ook wat mensen met mondkapjes op, meestal stofmaskers van de bouwmarkt. Alle handgel is hier ook al gehamsterd en je ziet zelfs hier mensen met heel volle karren boodschappen lopen. Wel staan er overal flesjes om de handvatten van de karretjes te ontsmetten en je handen.

Het is vandaag een heel warme dag we hebben de 42 graden aangetikt, dit betekent dat er niet al te veel activiteit is, alle beesten blijven onder de bomen en zoeken de schaduw op. Wel hebben we naast de gewone "beestjes" weer de wilde honden gezien. De meeste lagen verstopt in het hoge gras, maar er liepen er nog twee op de weg. Er zijn nog ongeveer 120 wilde honden in het Kruger en dat we ze nu al twee keer gezien hebben is wel bijzonder. Onderweg ook nog een groep van 5 neushoorns en giraffen op de weg.

Het zal er om hangen of we morgen naar huis vliegen, ook hier in Zuid-Afrika wordt al gesproken over een lockdown. Mocht dit het geval zijn en we kunnen niet weg dan kunnen we nog wel in Mhofu blijven, erg lief hoor Wilma en Ivo Lauteslager. Het wordt spannend.

We hebben bij Millys in Machadodorp gegeten, ik de Gran's bobotie en Maarten de heek met chips. Het was weer voortreffelijk. Je kunt hier altijd zo heerlijk eten en het kost echt twee maal niets. Normaal is het dan ook erg druk, vandaag waren er met ons erbij, twee tafeltjes bezet, ook hier slaat Corona toe.

Ze deden wel heel erg hun best om alles met chloor schoon te houden en iedereen kreeg bij binnenkomst een flinke dot handgel om te ontsmetten.

Ondanks dat de vakantie niet helemaal liep zoals van te voren gepland, maar ja wie kan zo'n scenario als Corona verzinnen, hebben we ondanks de onrust een heerlijke vakantie gehad.

We bedanken hierbij ook Wilma en Ivo Lauteslager van Mhofu voor al het meedenken en het eerder beschikbaar stellen van hun huis in Marlothpark, zodat we Swaziland konden overslaan omdat Zuid-Afrika de grenzen aan het sluiten was. Ook boden zij ons aan om bij een eventuele lockdown in hun huis te blijven en hem daar uit te zitten. Super lief van hen. Ook waren wij heel erg blij met de Facebook groep Zuid-Afrika en vrienden voor alle informatie die ze hierop deelden.

